

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/184/2021
Identifikačné číslo spisu: 8119214009
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Šobichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:8119214009.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Šobichovej a sudcov JUDr. Martina Vladika a Mgr. Petra Melichera, v spore žalobcu: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, proti žalovanému: Z. S. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, XXX XX H. K. K., právne zastúpenému: JUDr. Alojzom Naništom, advokátom, so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, IČO: 35 519 193, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21 Cpr 16/2019, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3 CoPr 1/2021-196 zo dňa 5. mája 2021, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovaný má právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 10. septembra 2020 pod č. k. 21 Cpr 16/2019-155 výrokom I. žalobu zamietol. Výrokom II. nárok vo výške 1 759,98 eur vylúčil na samostatné konanie a výrokom III. žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o trovách konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 5.9.2019 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 15 730 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 29.8.2019 do zaplatenia titulom náhrady škody z nevyúčtovaných chýbajúcich pokutových blokov a sumu vo výške 1 759,98 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 29.8.2019 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej nekonaním žalovaného ako nadriadenej osoby.

2. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný bol u žalobcu v služobnom pomere od 01.06.2007 do 06.06.2017. Žalovaný bol služobne zaradený vo viacerých funkciách; v období od 01.06.2007 do 31.12.2010 vykonával funkciu vedúci oddelenia výkonu služby Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove (ODI OR PZ v Prešove), od 01.01.2011 do 31.03.2015 vykonával funkciu starší referent, špecifikácia riadenia

referentov oddelenia výkonu služby ODI OR PZ v Prešove a od 01.04.2015 do 06.06.2017 opätovne vykonával funkciu vedúci oddelenia výkonu služby ODI OR PZ v Prešove. Dňa 21.08.2007 žalovaný uzavrel so svojim zamestnávateľom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Prešov, Dohodu o zverení hotovosti, cenín, tovaru, zásob materiálu alebo iných hodnôt, ktoré je policajt povinný vyúčtovať. Vo zverení bolo uvedené, cit.„, zveruje príslušníkovi PZ (ďalej len policajt) zaradenému na výkon štátnej služby ODI OR PZ v Prešove vo funkcii vedúci oddelenia výkonu služby ODI, pokutové bloky, finančné prostriedky za pokutové bloky, ktoré policajt prevzal na základe dokladu o prevzatí v Knihe cenín. Policajt dňom podpísania tohto zverenia, na základe fyzického prevzatia hodnôt, ktoré sú predmetom tohto zverenia a jeho podpísaním, preberá zodpovednosť za tieto majetkové hodnoty. Toto zverenie nadobúda platnosť a právne účinky s ním spojené, nastávajú dňom jeho podpisu nadriadeným a platí po dobu zaradenia menovaného na vyššie uvedenej funkcii.“ Dňa 22.3.2017 bol vyhotovený Úradný záznam Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o skutočnostiach zistených vykonaním operatívnej kontroly, keď bola vykonaná kontrola pokutových blokov a súvisiacej finančnej hotovosti podľa evidencie vedenej na oddelení výkonu služby ODI. Bolo zistené, že evidenciu pokutových blokov vedie vedúci oddelenia výkonu služby - žalovaný, ktorý preberá pokutové bloky z Centra podpory Prešov a odovzdáva ich policajtom oddelenia výkonu služby ODI a zároveň preberá pokutové bloky a finančnú hotovosť za uložené blokové pokuty od policajtov, ktoré následne odovzdáva Centru podpory Prešov.

3. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/6/2018 zo dňa 06.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/22/2018 - 234 zo dňa 20.06.2018 bol žalovaný odsúdený pre spáchanie zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona. Zároveň bol žalovaný zaviazaný žalobcovi ako poškodenému nahradiť škodu vo výške 91.910,- eur s tým, že so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody súd odkázal poškodeného na civilný proces. Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/22/2018 vyplýva, že vo vzťahu k odvolaniu poškodenej strany, prvoinštančný súd správne a zákonne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi spôsobenú škodu vo výške 91.910,- eur, pričom vychádzal zo skutkového stavu uvedeného v obžalobe. Okresný súd nemohol vyhovieť návrhu poškodenej strany a priznať jej celú uplatnenú sumu, keďže vyhlásením o vine a jeho prijatím, po splnení zákonom stanoveného procesného postupu, došlo k právoplatnosti tohto výroku vo vzťahu k skutku, a teda aj k ustáleniu výšky spôsobenej škody žalovaným. Keďže poškodená strana si uplatňovala vyšší nárok na náhradu škody, ako jej bol napadnutým rozsudkom priznaný, bola so zvyškom nároku odkázaná na civilný proces. V tejto súvislosti súd zároveň uviedol, že zo skutku dávaného za vinu žalovanému v obžalobe prokurátora je zrejmé, že tento za škodu považoval len škodu za chýbajúcu finančnú hotovosť a nie aj za chýbajúce pokutové bloky. Hodnota pokutových blokov vo výške 15.730,- eur je hodnotou, ktorú mal mať u seba žalovaný ako osoba hmotne zodpovedná za zverené hodnoty, a to pokutové bloky.

4. Procesný útok žalobcu v konaní spočíval v tom, že pokutový blok s vyznačenou nominálnou hodnotou (cenou na bloku), je ceninou, aj keď nie je výslovne uvedený v citovaných definíciách (opatrenia a zákon č. 431/2002) ani príkladne uvádzaný. Mal za to, že pokutové bloky musia byť pokladané minimálne za iné hodnoty, obsiahnuté v dohode o zverení hmotnej zodpovednosti, ktoré je povinný žalovaný vyúčtovať a za ktoré zodpovedá v režime osobitnej zodpovednosti. Tým, že žalovaný pokutové bloky nevyúčtoval, resp. neodovzdal ako nespotrebované pokutové bloky v hodnote 15.730,- eur, vznikla žalobcovi škoda. Procesná obrana žalovaného spočívala v namietanom premĺčaní uplatneného nároku, ktorú súd neuznal, tiež v namietanej neplatnosti dohody o zverení hmotnej zodpovednosti a v nepreukázaní vzniku škody z dôvodu, že pokutové bloky nie sú ceninou ani inou majetkovou hodnotou, a preto škoda, ktorá mala vzniknúť žalobcovi, spočíva v nákladoch na výrobu pokutových blokov (napr. tlač, papier).

5. K námietke neplatnosti dohody o hmotnej zodpovednosti súd uviedol, že táto je neplatná, ale nie z dôvodu uvádzaného žalovaným o zmene funkcií a viazanej platnosti a účinnosti tejto dohody k funkcii vedúceho, ale z dôvodu, že predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je predmet, za ktorý zamestnanec zodpovedá, t. j. musí ísť o zverené hotovosti, ceniny, tovar a zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat. Pokiaľ hodnoty nemajú predmetnú vlastnosť a nie sú určené na

obeh a obrat, nie sú spôsobilé byť predmetom dohody o hmotnej zodpovednosti. Hodnoty, ktoré sa zverujú zamestnancom na základe dohody o hmotnej zodpovednosti sú spravidla hotovosť, ceniny, tovar a iné majetkové hodnoty určené na obeh alebo obrat u zamestnávateľa. Ak sú predmetom dohody o hmotnej zodpovednosti veci, ktoré uvedenú charakteristiku nespĺňajú, dohoda je neplatná a nie je možné úspešne uplatňovať nárok na náhradu škody z osobitnej zodpovednosti za škodu s prezumpciou zavinenia. Z uvedeného vyplýva, že nie je možné posudzovať žalovanú náhradu škody podľa osobitných ustanovení zákona, ale podľa všeobecných zásad zodpovednosti za škodu. Uvedené má ten vplyv, že dôkazné bremeno sa prenáša na stranu žalobcu.

6. Súd prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožnil s obranou žalovaného, že pokutové bloky nie sú ceninou, a preto bez ďalšieho nemajú žiadnu reálnu hodnotu až do doby, pokiaľ ich príslušný orgán v rámci svojej činnosti nepoužije a od tretej osoby nezíska ich výmenou príslušnú finančnú hotovosť. Súd vychádzal z toho, že za ceniny možno považovať iba taký majetok, ktorý bol obstaraný za odplatu. Pokutové bloky sú vydávané bezodplatne, a preto nemôžu mať charakter ceniny. Pokutové bloky nie sú ani inou hodnotou, určenou na obeh alebo obrat, nakoľko chýbajú zákonom stanovené pojmové znaky. Pokiaľ ide o hodnotu, súd uviedol, že pokiaľ aj bola na pokutových blokoch vyznačená ich hodnota, táto smerovala predovšetkým voči páchatelovi priestupku a určovala výšku pokuty (za priestupok). Pre žalobcu ako orgán oprávnený vyberať pokuty v blokovom konaní, táto hodnota znamená, v akej výške bola pokuta (za spáchanie priestupku) priestupcovi uložená a v akom rozsahu (výške) bola od priestupcu vybraná. Toto konštatovanie ale automaticky neznamená, že pokutový blok má hodnotu, aká je na ňom vyznačená. V tomto smere je bloková pokuta skôr potvrdením o zaplatení pokuty ako hodnotou určenou na obeh alebo obrat. V tejto súvislosti súd uviedol, že definícia škody vychádza z názoru, že pod pojmom škoda je potrebné rozumieť takú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorý reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré by bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Na strane žalobcu však nedošlo k úbytku žiadnych majetkových hodnôt pri vynaložení zabezpečenia uvedených pokutových blokov, tieto boli zo strany žalobcu obstarané bezodplatne. Majetková ujma na strane žalobcu v súvislosti s obstaraním pokutových blokov nenastala. Tým, že pokutový blok nie je možné považovať za ceninu, nebol obstaraný za odplatu, nemá hodnotu, z ktorej by bolo možné čerpať po jeho vydaní do užívania. Nakoľko pokutový blok bol žalobcom obstaraný bezodplatne, na strane žalobcu žiadna škoda nevznikla. Tým nebol splnený predpoklad vzniku zodpovednosti zamestnanca za škodu, a to vznik škody pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením. Keďže nebol preukázaný vznik škody, súd nemal dôvod zaoberať sa ďalšími atribútmi naplňujúcimi vznik zodpovednosti za škodu. Pre vznik zodpovednosti zamestnanca za škodu sa totiž vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov. Ak nie je splnený čo i len jeden z nich, zamestnanec za škodu nezodpovedá.

7. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 % a to rozsudkom pod č. k. 3 CoPr 1/2021-196 zo dňa 5. mája 2021.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II. ÚS 78/05).

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Žalobca v odvolaní namietal, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym právnym

záverom, ktoré ho viedli k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a zamietnutiu žaloby. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo vyjadrení strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané, alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

11. Žalobca v odvolaní vychádzal z odlišných skutkových záverov než súd prvej inštancie a robí z vykonaných dôkazov vlastné skutkové závery týkajúce sa zodpovednosti žalovaného za škodu. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 CSP. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zoberal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, alebo vierohodnosti, je logicky rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ust. § 192 až § 194 CSP. Odvolacím dôvodom podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP totiž možno napadnúť výsledok, činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

12. Odvolací súd sa vyporiadal aj s odvolacou námietkou žalobcu, že v odôvodnení rozhodnutia nie je uvedená dostatočná a rozumná reakcia súdu na podstatné argumenty žalobcu, čím jeho rozhodnutie vykazuje vady a je nepreskúmateľné. K tomu je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne, úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim. V tejto súvislosti je právne významné ust. § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Odvolací súd mal za to, že napadnutý rozsudok uvedené požiadavky spĺňa, a to nielen pokiaľ ide o správne právne posúdenie, ale aj o dostatočné zistenie skutkového stavu a riadne a úplné odôvodnenie, z ktorého vyplýva, ktoré dôkazy vo veci vykonal a ako ich vyhodnotil jednotlivo, aj vo vzájomných súvislostiach.

13. Odvolateľ základ svojho odvolania založil na polemike so skutkovými zisteniami, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a s hodnotením vykonaných dôkazov v tom, či je alebo nie je pokutový blok ceninou, resp. inou hodnotou.

14. Odvolací súd stotožňujúc so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že pokutové bloky nie sú ceninou. Vo všeobecnosti je ceninou účelový platobný prostriedok (obežné aktívum v určitej hodnote), ktorý môže byť použitý ako ekvivalent finančných prostriedkov na stanovený účel, k úhrade určitých služieb, platbe poplatkov, na nákup určitého tovaru alebo k platbe v určitých prevádzkach. Z hodnoty cenín ako ekvivalentu peňazí je čerpané pri ich použití. Z účtovného hľadiska je cenina druh krátkodobého finančného majetku, podľa Opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/27076/2007 - 74 je cenina účtovaná v rovnakej položke ako hotovosť a šeky ako „peňažné prostriedky v hotovosti“. Ako cenina sa v zmysle § 12 citovaného opatrenia účtujú najmä poštové

známky, kolky, zakúpené stravné lístky do prevádzkarní verejného stravovania, telefónne karty a obdobné karty, ak majú hodnotu, z ktorej sa bude môcť čerpať po ich vydaní do užívania. Za takejto definície odvolací súd uvádza, že základné znaky ceniny pokutové bloky nemajú. Nemajú charakter platobného prostriedku ako ekvivalentu peňazí pri ich použití (vydaní pokutového bloku), nie je z ich hodnoty čerpané. Podľa odvolacieho súdu, skutkové zistenia súdu prvej inštancie v tom smere, že pokutový blok nie je ceninou a ani inou hodnotou sú správne a zodpovedajúce vyššie uvedeným záverom vyplývajúcim z ust. § 191 CSP. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na pokyny Ministerstva financií Českej republiky, resp. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, možno konštatovať, že uvedené nie je možné aplikovať na posudzovanú vec, pretože nie je daná príčinná súvislosť medzi žalovaným nárokom a uvedenými listinnými dôkazmi, resp. ich obsahom.

15. Pokutové bloky nie sú ani „inou hodnotou určenou na obeh alebo obrat“, nakoľko chýbajú zákonom stanovené pojmové znaky. Pokiaľ ide o „hodnotu“, odvolací súd uvádza, že pokiaľ aj bola na pokutových blokoch vyznačená ich hodnota, táto smeruje predovšetkým voči páchatelovi priestupku a určuje výšku pokuty (za priestupok) a komu bola udelená za spáchanie priestupku, ak bol priestupok spoľahlivo zistený a obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť. Pre žalobcu ako orgán oprávnený vyberať pokuty v blokovom konaní, táto hodnota znamená, v akej výške bola pokuta (za spáchanie priestupku) priestupcovi uložená a v akom rozsahu (výške) bola od priestupcu vybraná. Toto konštatovanie ale automaticky neznamená, že pokutový blok má hodnotu, aká je na ňom vyznačená. V tom smere je blok na pokuty skôr potvrdením o zaplatení pokuty ako hodnotou určenou na obeh alebo obrat. Pokutové bloky žalobca ako subjekt, ktorý je oprávnený prejednávať priestupky v blokovom konaní, nadobúda bezodplatne a nemožno konštatovať, že za pokutové bloky niečo nadobúda.

16. Odvolací súd zároveň poukázal na stanovisko Sekcie legislatívy a vonkajších vzťahov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 24.06.2010 pod č. p. SLV - PS - 4411/2010 podľa ktorého boli pokutové bloky považované za tlačovinu a nie ceninu a v prípade ich straty ide o fiktívnu škodu a nie o reálne vzniknutú škodu a z tohto dôvodu v prípade straty pokutových blokov dochádza k odpisu z knihy škôd. Navyiac žalobca už v trestnom konaní vedenom proti žalovanému si uplatňoval predmetný nárok, pričom prokurátor nepodal v tejto časti obžalobu a nakoniec aj Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 20.06.2018, č. k. 6To/22/2018 - 234 skonštatoval, že pokutové bloky nie sú ceninou a nemôžu byť zúčtovateľným tlačivom, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/93/2015 zo dňa 22.02.2017. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd zdôrazňuje, že pokutové bloky nie sú hotovosťou, ceninou, tovarom, ani zásobami materiálu alebo iné hodnoty tak, ako to predpokladá ust. § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

17. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu sa vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov za škodu (porušenie právnej povinnosti, vznik škody ako majetková ujma, kauzálny nexus, zavinenie). V tejto súvislosti súd prvej inštancie správne skonštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal vznik škody. Pod pojmom škoda je potrebné rozumieť takú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorý reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré by bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Tým, že žalobca nepreukázal existenciu vzniku škody, nemôže žalovaný za škodu zodpovedať. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplynul z ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP, keď plne úspešný žalovaný v odvolacom konaní má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

18. Proti rozsudku odvolacieho súdu proti všetkým výrokom rozsudku podal dovolanie žalobca a to z dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, nakoľko mal za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola ešte vyriešená. Rozhodnutie súdu je závislé na vyriešení nasledovných otázok: a) Sú pokutové bloky inou hodnotou, a to prísne zúčtovateľným tlačivom podľa § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.? b) Zodpovedá osoba, ktorá proti podpisu preberá pokutové bloky za tieto bloky ako za zverenú hodnotu ?

18.1. V dovolaní žalobca poukázal na zistený skutkový stav vo veci, zdôraznil ust. § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. s tým, že žalovanému boli odovzdané pokutové bloky a finančné prostriedky za pokutové bloky na základe dokumentu v písomnej podobe, ktorý spĺňal všetky obsahové náležitosti a žalovaný predmetný dokument vlastnoručne podpísal. Na takto zverených hodnotách, ktoré bol žalovaný povinný vyúčtovať, vznikol schodok, zistený kontrolou pokutových blokov a súvisiacej finančnej hotovosti. Pojem schodok možno vyvodit' len z dostupnej judikatúry, pričom žalovaný sa môže zbaviť tejto zodpovednosti celkom alebo sčasti ak preukáže, že takýto schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia, pričom zo skutkovej situácie ani z vykonaného dokazovania takéto okolnosti nevyplývajú.

19. Prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil, keď v rozsudku na vec aplikoval ustanovenie § 182 ods. 1, 2, 3 Zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce, pričom v bode 16. odôvodnenia rozsudku uviedol „ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverenú hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat“. Ďalej súd vychádzal pri odôvodňovaní zamietnutia nároku žalobcu z právneho názoru, ktorý žalobca považuje za nesprávny, keď sa venoval inštitútu dohody o hmotnej zodpovednosti, pričom v bode 26. odôvodnenia rozsudku uviedol, že „z vyššie uvedeného je zrejmé, že hmotná zodpovednosť nemohla vzniknúť žalovanému za predmety, ktoré nie sú spôsobilé byť predmetom dohody, ako u žalovaného. Z toho vyplýva právny záver, že nie je možné posudzovať žalovanú náhradu škody podľa osobitných ustanovení zákona ale podľa všeobecných zásad zodpovednosti za škodu ako takú. Má to ten vplyv, že dôkazné bremeno sa prenáša na žalujúcu stranu, teda žalobcu“. Žalovanému však boli pokutové bloky zverenú dňa 21.8.2017 na základe zverenia hotovosti, cenín, tovaru, zásob materiálu alebo iných hodnôt, ktoré je policajt povinný vyúčtovať č. p.: ORP-156-3/DI-2007, z ktorého vyplýva, ďalšie podmienky zodpovednosti za prípadný schodok vyplývajú z príslušných ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z., výnosu MVSZ č. 42/1998 a príslušných vykonávacích interných predpisov. Z uvedeného je zrejmé, že už prvoinštančný súd nesprávne právne posúdil nárok žalobcu.

20. Prvoinštančný súd zároveň nesprávne právne posúdil vec s poukazom na bod 24. odôvodnenia tohto rozsudku. K bodu 24. odôvodnenia rozsudku potreboval za potrebné uviesť:

a) Súd nesprávne právne posúdil vec, keď odkázal na § 182 ods. 1 Zákonníka práce, žalovaný pokutové bloky prevzal podľa zákona č. 73/1998 Z.z., pričom predmetný zákon v § 164 ods. 1 uvádza pojem iné hodnoty, ktoré je policajt povinný vyúčtovať.

b) V priebehu dokazovania v tejto veci bol v konaní ako dôkaz predložený list sekcie legislatívy a vonkajších vzťahov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pod č. SLB-PS-441/2010 zo dňa 24.6.2010, z ktorého vyplýva, že s poukazom na vyššie uvedené ako aj na skutočnosť, že vyššie uvedené právne predpisy vo svojich ustanoveniach neobsahujú informáciu, ktorá by uvádzala, že blok na pokutu má povahu ceniny, zastali názor, že čistý, teda blok nevy písaný príslušníkom policajného zboru, má de iure povahu tlačiva a nie ceniny. Zároveň v tejto veci bol predložený list odboru právnych služieb kancelárie ministra vnútra Slovenskej republiky pod č. KM-OPS-63/2016 zo dňa 13.12.2016, z ktorého vyplýva, že pokutové bloky s nominálnou hodnotou sú prísne zúčtovateľným tlačivom evidovaným v knihe cenností. Z uvedeného dôvodu takéto pokutové bloky je potrebné považovať za iné hodnoty, ktoré policajt je povinný vyúčtovať. Z uvedeného je zrejmé, že pokutové bloky je potrebné považovať za iné hodnoty, ktoré je povinný policajt vyúčtovať a policajt podľa zákona č. 73/1998 Z.z. zodpovedá za vzniknutý schodok ak nepreukáže, že schodok vznikol celkom alebo čiastočne bez jeho zavinenia. Schodok sa vyčísľuje vo výške ekonomického úžitku, ktorý by v budúcnosti ministerstvo dosiahlo, a to ako súčin nominálnej hodnoty pokutového bloku a počtu kusov. Prvoinštančný súd teda nesprávne právne vec posúdil, keď na vec uplatnil ustanovenia Zákonníka práce a v odôvodnení rozhodnutia poukazoval a odôvodňoval skutočnosť, že pokutové bloky nie sú ceninou. Skutočnosťou, že pokutové bloky nie sú ceninou za zaoberal vo svojom rozhodnutí aj odvolací súd, teda Krajský súd v Prešove a to v bode 24. odôvodnenia rozsudku.

21. Ďalej dovolateľ namietal, že argumentácia v bode 25. odôvodnenia rozsudku, že pokutové bloky nie sú ani inou hodnotou určenou na obeh alebo obrat, nakoľko chýbajú zákonom stanovené pojmové znaky, že táto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktorý na vec uplatnil ustanovenie §

182 Zákonníka práce. Zdôraznil, že žalovanému boli zverené pokutové bloky podľa § 164 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z., ktorý nehovorí o hodnotách, určených na obeh alebo obrat. Ďalej považoval bod 26. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu za nesprávne právne posúdenie veci, pričom odvolací súd ani nezodôvodnil prečo pokutové bloky nie sú inou hodnotou v zmysle § 164 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z., keďže poverený príslušník policajného zboru preberá pokutové bloky, ktoré je povinný vyúčtovať na základe zverenia, ktoré vlastnoručne podpisuje. Súd pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal z noriem Zákonníka práce, ako aj z opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF-27076/2007-74, pričom poukazyvali na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11 CoPr 2/2018. Žalobca zdôrazňoval, že predmetné opatrenie na vec nie je možné aplikovať nakoľko žalovaný sa pri svojej činnosti riadi opatrením Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/16786/2007-31.

22. Poukázal tiež na to, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol v tomto prípade určovaný ustanoveniami Zákona č. 73/1998 Z.z. ako zákona *lex specialis* voči Zákonníku práce, ako *lex generalis*. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky pokutové bloky používa na plnenie úloh štátnej správy ako ústredný orgán štátnej správy na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle zákona č. 575/2001 Z.z., pričom tieto pre potreby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zabezpečuje Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

23. Pokutové bloky s nominálnou hodnotou sú prísne zúčtovateľnými tlačivami, ktorých prírastky a úbytky sa sledujú na podsúvahových účtoch podľa § 79 ods. 2 opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/16786/2007-31, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a rámcovej účtovnej osnove pre rozpočtové organizácie, príspevkové organizácie, štátne fondy, obce a vyššie územné celky v platnom znení. Samotný príjem aj výdaj pokutových blokov sa eviduje v knihe cenností. Keďže pokutové bloky s nominálnou hodnotou sú prísne zúčtovateľným tlačivom evidovaným v knihe cenností, tak pokutové bloky je potrebné považovať za iné hodnoty, ktoré je policajt povinný vyúčtovať v zmysle § 164 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. Ak teda mal žalovaný zverenú pokutové bloky s nominálnou hodnotou, čiže mu bola zverená iná hodnota, ktorú je povinný vyúčtovať, jedná sa o prípad osobitnej zodpovednosti žalobcu za škodu. V tejto právnej veci však odvolací ako aj prvoinštančný súd aplikovali nesprávne právne normy, čím dospeli k nesprávnemu právnemu názoru.

24. Žalobca vidí dôvodnosť riešenia právnej otázky aj z hľadiska budúceho usporiadania právnych vzťahov. Ak teda odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že pokutové bloky nie sú ceninou, nie sú inou hodnotou zverenou určenou na obeh alebo obrat podľa Zákonníka práce a nie sú ani inou hodnotou podľa § 164 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. tak je možné konštatovať, že ide o nesprávne právne posúdenie veci.

24.1. Pri akceptácii takéhoto posúdenia veci by v praxi nastala situácia, že policajtom by bola zverená iná hodnota, ktorú by bol povinný vyúčtovať podľa § 164 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. a to pokutové bloky, avšak dochádzalo by k zneužívaniu pokutových blokov k vlastnému prospechu, či k ich neoprávnenému užívaniu alebo ich plytvaniu bez ohľadu na skutočnosť, či policajt pokutový blok ako prísne zúčtovateľnú hodnotu vyúčtuje alebo nie. Vychádzajúc z tohto nesprávneho právného posúdenia veci súdom by bola uplatnená všeobecná zodpovednosť, kedy by sa bremeno dokazovania presunulo na žalobcu a irelevantným by sa stalo písomné zverenie pokutových blokov podpísané príslušným policajtom. Rovnako by nebolo možné vysporiadať vzniknutý schodok, ktorý je zúčtovaný podľa opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky MF/16786/2007-31 a to ani v tomto konkrétnom prípade a ani v prípade, kedy by policajt či už úmyselne alebo z nedbanlivosti stratil, zničil alebo inak znehodnotil pokutové bloky, teda prísne zúčtovateľnú hodnotu. Žalobca pri odôvodňovaní svojho nároku vzhľadom na to, že právne normy platné a účinné na území Slovenskej republiky ani interné právne normy ústredných orgánov štátnej správy neupravujú inštitút straty, zničenia prípadne odcudzenia pokutových blokov s nominálnou hodnotou a s tým spojený vznik schodku, resp. škody v tejto právnej veci poukazyval aj na právnu úpravu pokutových blokov s nominálnou hodnotou Českej republiky a to konkrétne na pokyn Ministerstva financií Českej republiky a rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 1 As/74/2017-28 zo dňa 12.4.2017. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovenský právny poriadok danú problematiku nerieši, nezaoberali sa ňou naše najvyššie súdne authority a najbližším právnym poriadkom v danej oblasti je české právo, žalobca predpokladá použitie všeobecného princípu,

ktorý vznikol rozhodovaním českých súdov. Mal za to, že pre daný prípad už existuje sudcom generovaná norma na ktorú sa žalobca odvoláva. Navrhol teda dovolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu vo výroku I. a k tomu vzťahujúci sa výrok v bode II. zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Trovy dovolacieho konania si neuplatnil.

25. K dovolaniu sa písomne vyjadril žalovaný. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie s poukazom na § 447 písm. f) CSP odmietol. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov dovolacieho konania. Žalovaný poukázal na to, že žalobca má za to, že rozhodnutie súdu je závislé na vyriešení nasledovných otázok a to, po a) sú pokutové bloky inou hodnotou, a to prísne zúčtovateľným tlačivom podľa § 164 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. a b) zodpovedá osoba, ktorá proti podpisu preberá pokutové bloky za tieto bloky ako za zverenú hodnotu. Otázka relevantná podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, žalobcom vymedzená otázka nie je určitá po obsahovej stránke. Zákon č. 73/1998 Z.z. prešiel viacerými novelizáciami a z položenej otázky nie je zjavné ku ktorému dátumu, resp. obdobiu má byť zodpovedaná, t. j. či ku dňu, kedy rozhodoval odvolací súd, resp. k obdobiu, kedy mali byť blokové pokuty zúčtované. Zároveň z citácie § 164 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. nevyplýva, aby pokutové bloky boli prísne zúčtovateľným tlačivom podľa § 164 ods. 1 predmetného zákona. Odpoveď na otázku, čo je prísne zúčtovateľné tlačivo možno hľadať v zákone o účtovníctve, resp. v oblasti finančného, daňového práva a nie v predmetnom ustanovení. Ďalej poukázal na to, že predmetná otázka už bola riešená v rámci správneho súdnictva, pričom poukázal na rozsudok najvyššieho súdu 6 Sžo 93/2015 zo dňa 22.2.2017, z ktorého vyplýva, že pokutové bloky sú bez nominálnej hodnoty a preto nie sú ceninami a nemôžu byť zúčtovateľným tlačivom. Ak dôjde k poškodeniu pokutového bloku a takto poškodený pokutový blok hmotne zodpovedná osoba vráti, pokutový blok sa odpíše z jej evidencie prísne zúčtovateľných tlačív bez náhrady škody. Z uvedeného potom vyplýva, že vlastne pokutový blok nemá žiadnu hodnotu, keďže pri zničení sa odpíše bez náhrady. Najvyšší súd dodal, že ak by správny orgán vznikla nejaká škoda tak by to bola výška škody, ktorá sa odvíja z nákladov vynaložených na objednanie vytlačenia predmetných pokutových blokov. Mal za to, že dovolateľom nastolená otázka, či pokutové bloky sú inou hodnotou a to prísne zúčtovateľným tlačivom podľa § 164 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. je neurčitá a v súdnej praxi už bola riešená.

26. Vo vzťahu k druhej dovolacej otázke uviedol, že svojim obsahom ide o otázku skutkovú a nie o právnu a zároveň, že táto už bola takisto v právnej praxi riešená.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 424 CSP) a to oprávneným subjektom (§ 427 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 2 písm. b) CSP bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie dovolateľa je nedôvodné.

28. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

29. Žalobca vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Podľa § 432 ods. 1 CSP možno dovolanie, ktoré je prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, zdôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Právny posúdením sa pritom rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových

záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedený dôvod prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu predpokladá, že danú právnu otázku dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu preto daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Na rozdiel od predošlej právnej úpravy v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, keď výlučne odvolací súd mohol vysloviť, že je v jeho rozhodnutí riešená otázka zásadného právneho významu, na ktorú samostatným výrokom pripustil dovolanie a dovolací súd nemal oprávnenie skúmať, či skutočne ide o otázku zásadného právneho významu, ale bol oprávnený preskúmať takéto rozhodnutie odvolacieho súdu iba v rámci pripustenej otázky, súčasná právna úprava dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená, a z tohto pohľadu rozhodnúť o prípustnosti dovolania. Dovolací súd o tom, že dovolanie je z tohto dôvodu prípustné, nevydáva osobitné rozhodnutie, ale sám si posúdi túto otázku ako predbežnú a v prípade, že dospeje ku kladnému záveru, ide o prípustné dovolanie a dovolací súd bez ďalšieho preskúma napadnuté rozhodnutie a meritórne o ňom rozhodne. V konkrétnom prípade musí dovolateľ relevantne odôvodniť, že dovolanie je prípustné, pretože zásadná právna otázka nebola dovolacím súdom dosiaľ riešená, pričom dôvodom dovolania potom môže byť len otázka právneho posúdenia a spochybnenie jej vyriešenia zo strany odvolacieho súdu a ako aj odôvodnenie právneho záveru, ktorý zastáva dovolateľ (porovnaj Števíček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 1382).

29.1. Otázkou relevantnou v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla ustáliť rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Ak procesná strana vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, musí: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená.

30. „Pojem „otázka vyriešená“ podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP treba vykladať ako „vyriešená ustálená“. Zmyslom prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia je umožniť dovolateľom obrátiť sa na najvyšší súd s požiadavkou o právny názor až dovtedy, dokým sa právny názor k danej otázke neustáli. Tento výklad má svoj racionálny základ, ktorý pramení z účelu dovolania, spočívajúci v požiadavke, aby najvyšší súd vlastným meritórnym rozhodovaním rozvíjal, zjednocoval a vytváral judikatúru slovenských súdov, a tak naplnil princíp právnej istoty ako jeden zo základných pilierov právneho štátu. Ustálená prax musí byť zrejماً nielen dovnútra (že o nej vie najvyšší súd, príp. sporové strany), ale aj navonok (vo vzťahu k verejnosti). Ak nastane situácia, že najvyšší súd považuje určitý právny názor za ustálený, je vhodné, aby ho publikoval v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 115/2020 zo 6. októbra 2020).

31. Z dovolania je zrejماً, že žalobca za dosiaľ dovolacím súdom neriešené považuje otázky, a) Sú pokutové bloky inou hodnotou, a to prísne zúčtovateľným tlačivom podľa § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.? b) Zodpovedá osoba, ktorá proti podpisu preberá pokutové bloky za tieto bloky ako za zverenú hodnotu ?

32. So zreteľom na riadne nastolenie právnych otázok spôsobom zodpovedajúcim § 432 ods. 2 CSP a v situácii, že dovolanie dovolateľa je v danom prípade procesne prípustné, dovolací súd teda v zmysle uvedeného pristúpil k právnomu posúdeniu vyššie nastolených právnych otázok dovolateľa.

33. Podľa právneho názoru vec preskúmajúceho senátu najvyššieho súdu spočíva dovolaním napadnutý rozsudok na právnom posúdení veci odvolacím súdom. K dôvodom vedúcim k tomuto názoru dovolací súd uvádza nasledovné:

34. Podľa § 160 ods. 1, 2 Zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície policajt zodpovedá služobnému úradu za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením svojich povinností pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním. Služobný úrad je povinný preukázať policajtovi zavinenie s výnimkou prípadov uvedených v § 164 a § 165.

(2) Predpokladom na vznik zodpovednosti policajta za škodu služobnému úradu je

- a) vznik škody,
- b) porušenie povinností pri plnení výkonu štátnej služby a plnení služobných úloh alebo v priamej súvislosti s ním,
- c) príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou,
- d) zavinenie,
- e) právny vzťah policajta k služobnému úradu v súvislosti s výkonom štátnej služby.

35. Podľa § 164 ods. 1 a 2 Zákona č. 73/1998 Z.z. ak služobný úrad písomne zverí policajtovi hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty, ktoré je policajt povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok.

(2) Policajt sa zbaví zodpovednosti celkom alebo čiastočne, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo čiastočne bez jeho zavinenia.

36. Pri zodpovednosti policajta podľa § 164 zákona č. 73/1998 Z. z. (osobitná zodpovednosť) ide o zodpovednosť policajta s prezumpciou viny. V tomto smere sa dovolací súd stotožňuje s názorom vysloveným v dovolaní žalobcu, pričom v praxi uvedená skutočnosť znamená, že služobný úrad preukazuje pri tejto zodpovednosti len existenciu písomného potvrdenia, ktorým zveruje policajtovi hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty a existenciu schodku na týchto hodnotách. Napriek tomu, že zákon podrobne neupravuje obsahové náležitosti písomného zverenia, stanovuje obligatórne jeho písomnú formu.

37. Podľa § 85 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch bloky na ukladanie pokút (ďalej len pokutové bloky) vydáva Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

38. Podľa § 85 ods. 2 predmetného zákona orgány oprávnené ukladať a vyberať pokuty v blokovom konaní odoberajú pokutové bloky od daňového úradu.

39. Pokiaľ ide o prvú nastolenú otázku právneho posúdenia veci a to či pokutové bloky sú inou hodnotou, a to prísne zúčtovateľným tlačivom podľa § 164 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. k tejto najvyšší súd uvádza, že je potrebné vychádzať z ustanovenia § 164 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, pričom krajský súd sa v napadnutom rozsudku s touto právnou otázkou náležite vysporiadal, keď napokon konštatoval, že pokutové bloky nie sú hotovosťou, ceninou, tovarom, ani zásobami materiálu alebo iné hodnoty tak, ako to predpokladá ustanovenie § 164 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

40. Podľa § 1 ods. 1 a 2 Opatrenia MF SR č. MF16786/2007-31 z 8. augusta 2007, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a rámcovej účtovej osnove pre rozpočtové organizácie, príspevkové organizácie, štátne fondy, obce a vyššie územné celky týmto opatrením sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a o rámcovej účtovej osnove pre rozpočtové organizácie, príspevkové organizácie, štátne fondy, obce a vyššie územné celky. (2) Rámcová účtová osnova pre rozpočtové organizácie, príspevkové organizácie, štátne fondy, obce a vyššie územné celky je uvedená v prílohe.

41. Podľa § 79 ods. 1 a 2 Opatrenia MF SR č. MF16786/2007-31 z 8. augusta 2007, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a rámcovej účtovej osnove pre rozpočtové organizácie, príspevkové organizácie, štátne fondy, obce a vyššie územné celky, na podsúvahových účtoch v účtovných skupinách 75 až 79 sa sledujú skutočnosti, o ktorých sa neúčtuje v účtovných knihách, a ktoré sú podstatné na posúdenie majetkoprávnej situácie účtovnej jednotky a jej ekonomických zdrojov, ktoré možno využiť. (2) Na podsúvahových účtoch sa sledujú najmä: a) prijaté depozitá a hypotéky, b) prenajatý majetok, c) majetok prijatý do úschovy, d) zásoby prijaté na spracovanie, e) prísne

zúčtovateľné tlačivá, f) materiál v skladoch civilnej ochrany a ostatný materiál špecifického použitia, g) program 222, h) deriváty, i) odpísané pohľadávky, j) pohľadávky z opcii, k) záväzky z opcii.

42. Žalobca mal za to, že pokutové bloky (s nominálnou hodnotou) by mali byť inou hodnotou (prísne zúčtovateľným tlačivom) podľa § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorú má policajt na základe písomného zverenia povinnosť vyúčtovať aj s poukazom na horeuvedené Opatrenie MF SR č. MF16786/2007-31 z 8. augusta 2007, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a rámcovej účtovej osnove pre rozpočtové organizácie, príspevkové organizácie, štátne fondy, obce a vyššie územné celky, konkrétne § 79 ods. 2.

42.1. Iné hodnoty, ktoré má policajt na základe písomného zverenia vyúčtovať v zmysle § 164 ods. 1 predmetného zákona nie sú nikde špeciálne zadefinované. Z Opatrenia MF SR č. MF16786/2007-31 z 8. augusta 2007 definícia iných hodnôt a to ako prísne zúčtovateľného tlačiva, zverených policajtovi na vyúčtovanie nevyplýva. Týmto opatrením sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a o rámcovej účtovej osnove pre rozpočtové organizácie, príspevkové organizácie, štátne fondy, obce a vyššie územné celky, tak ako to vyplýva z § 1 ods. 1 tohto Opatrenia. Z § 79 ods. 1 a 2 Opatrenia vyplýva, že na podsúvahových účtoch v účtovných skupinách 75 až 79 sa sledujú skutočnosti, o ktorých sa neúčtuje v účtovných knihách, a ktoré sú podstatné na posúdenie majetkoprávnej situácie účtovnej jednotky a jej ekonomických zdrojov, ktoré možno využiť. Na podsúvahových účtoch sa sledujú najmä: a) prijaté depozitá a hypotéky, b) prenajatý majetok, c) majetok prijatý do úschovy, d) zásoby prijaté na spracovanie, e) prísne zúčtovateľné tlačivá, f) materiál v skladoch civilnej ochrany a ostatný materiál špecifického použitia, g) program 222, h) deriváty, i) odpísané pohľadávky, j) pohľadávky z opcii, k) záväzky z opcii.

43. Vo vzťahu k pokutovému bloku odvolací súd uviedol, že pokiaľ aj bola na pokutových blokoch vyznačená iná hodnota, táto smeruje predovšetkým voči páchatelovi priestupku a určuje výšku pokuty (za priestupok), ako mu bola udelená za spáchanie priestupku, ak bol priestupok spoľahlivo zistený a obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť. Pre žalobcu ako orgán, ktorý je oprávnený vyberať pokuty v blokovom konaní táto hodnota znamená, v akej výške bola pokuta (za spáchanie priestupku) priestupcovi uložená a v akom rozsahu (výške) bola od priestupcu vybraná. Toto konštatovanie ale automaticky neznamená, že pokutový blok má hodnotu, aká je na ňom vyznačená.

44. Odvolací súd ďalej konštatoval, že v tomto smere je blok na pokutu skôr potvrdením o zaplatení pokuty ako hodnotou, určenou na obeh alebo obrat. Pokutové bloky žalobca ako subjekt, ktorý je oprávnený prejednávať priestupky v blokovom konaní nadobúda bezodplatne a nemožno konštatovať, že za pokutové bloky niečo nadobúda. S týmto názorom sa dovolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Nejde v pokutových blokoch o inú hodnotu, ktorú je povinný žalovaný s poukazom na uvedené v zmysle ust. § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. vyúčtovať. Ani prísne zúčtovateľné tlačivo v zmysle horeuvedeného opatrenia nie je nikde špeciálne zadefinované, v § 79 ods. 1 uvedeného opatrenia sa konštatuje, že na podsúvahových účtoch v účtovných skupinách 75 až 79 sa sledujú skutočnosti, o ktorých sa neúčtuje v účtovných knihách, a ktoré sú podstatné na posúdenie majetkoprávnej situácie účtovnej jednotky a jej ekonomických zdrojov, ktoré možno využiť. V ods. 2 § 79 uvedeného opatrenia je len uvedené, že na podsúvahových účtoch sa sledujú najmä a pod písm. e) sú uvedené prísne zúčtovateľné tlačivá, ktoré, ale nikde nie sú definované, že pod týmto by mali byť aj pokutové bloky.

45. Pokiaľ žalobca dôvodí pri posudzovaní pokutového bloku s nominálnou hodnotou ako prísne zúčtovateľným tlačivom a teda, že podľa neho by malo ísť o inú hodnotu, ktorú je policajt povinný vyúčtovať v zmysle § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. aj s poukazom na pokyny Ministerstva financií Českej republiky a rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 1 AS/74/2017, nie je možné z týchto vychádzať, vzhľadom na neexistenciu najmä takejto podrobnej internej úpravy blokových pokút v podmienkach našich ústredných orgánov štátnej správy / ministerstva financií a ani ministerstva vnútra. K rozhodnutiu Najvyššieho súdu ČR sa odvolací súd vyjadril v bode 24. odôvodnenia rozhodnutia, pričom dovolací súd sa s týmto v plnom rozsahu stotožňuje. Nedá dovolaciemu súdu poukázať na to, pokiaľ žalobca apeluje na to, že by aj v budúcnosti mohlo dôjsť k zneužívaniu pokutových blokov k vlastnému prospechu policajtov (tak ako to žalobca opisuje naprieč celým konaním, vo všetkých svojich

podaniach a vyjadreniach), nič nebráni žalobcovi, aby prijal (alebo dal podnet ministerstvu financií), takú podrobnú internú úpravu vo vzťahu k pokutovým blokom, z ktorej bude vyvoditeľná aj zodpovednosť podľa § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. a bude sa inšpirovať aj predkladanou internou úpravou v Českej republike.

46. Čo sa týka druhej položenej otázky, či zodpovedá osoba, ktorá proti podpisu preberá pokutové bloky, za tieto bloky ako za zverenú hodnotu dovolací súd udáva, keďže bola vyriešená prvá otázka a to negatívnym spôsobom, že pokutové bloky vzhľadom na uvedenú skutočnosť nie sú inou hodnotou v zmysle § 164 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. už na túto druhú otázku nebolo potrebné odpovedať, nakoľko, keď v pokutových blokoch v danom prípade nejde o iné hodnoty, ktoré je povinný policajť na základe písomného zverenia vyúčtovať, nemôže za ne niesť zodpovednosť podľa § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. ako za zverenú hodnotu.

47. Vzhľadom na uvádzané skutočnosti napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vychádzalo zo správnych právnych záverov, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd dovolanie s poukazom na § 448 CSP zamietol.

48. Žalovaný bol v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol mu nárok na náhradu trov dovolacieho konania, o ktorom dovolací súd rozhodol podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

49. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.